

Hij voert mij naar wateren,
waar ik kan rusten.

Ter herinnering aan

HENDRIK WAGELAAR

weduwnaar van
Berendina Hermina Tigcheler.

Op 6 maart 1899 is hij geboren.

Op 27 december 1989 is hij overleden.

Op 30 december hebben wij na een Eucharistieviering in de St. Jacobuskerk te Lonneker zijn lichaam te ruste gelegd op het R.K. kerkhof aldaar.

Met verdriet, maar vooral met dankbaarheid, denken wij aan vader terug.

Hij is 90 jaar geworden. Jaren waarin veel is gebeurd. Er was verdriet, maar ook veel vreugde.

Altijd was vader optimistisch, vol levensblijheid. Hij genoot elke dag van het leven. Hij maakte graag een praatje. Hij had tijd voor mensen.

Ook zijn liefde voor de natuur was groot.

Hij zag elk konijntje en vogeltje. Toen hij op de boerderij woonde, maar ook later in

„t Kleyne Vaert”, waar hij ruim acht jaar zo liefdevol is verzorgd.

Vader kon zich goed aanpassen in het leven. In de oorlog met z'n vele verhuizingen, maar ook later in Lonneker. Daar zat hij op z'n geliefde plekje op de bank op 't kerkplein. Ook de laatste jaren in „t Kleyne Vaert” had hij zijn eigen plekje, waar hij zich thuis voelde.

Vader was zeer gelovig. Hij aanvaardde het leven zoals het kwam. Een typerende uitspraak van hem was: „Bidt en werkt, staat er in de bijbel, maar er staat niet bij hoe hard en hoeveel.”

Wij, zijn kinderen en kleinkinderen, zullen vader en opa, missen. Zijn blijde lach als hij ons zag.

Heer God, wij bidden U, moge vader, samen met moeder, de eeuwige rust en vrede genieten.

Voor uw medeleven, aanwezigheid en gebeden, danken wij U.

Kinderen en kleinkinderen.